

Written by - முனவைவர் சி.சங்கீ தா, உதவிப் பேராசிரியர் (தமிழ்), கலசலிங் கம் கல்வி மற்ற்ும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், நிகர் நிலபைப் பல கலகைக் கழகம், கிருஷ்ணன் கோவில், விருதுநகர் மாவட்டம் -

Saturday, 15 August 2020 20:59 - Last Updated Saturday, 15 August 2020 21:03

தலவைனின் அன பிற குக காத்திருக்கிற, தனிமதை துயரில் புலம் புகிற, வரவிற கு ஏங்குகிறத் தலவையதை தான் தல காப்பியர் காட்டுகிறார். அதபேல, தல காப்பியர் காலத்தில் பண்கள் தங்கள் விருப்பத்தகைக் கற்றுக்கிற மரபு இல்லை என்பதை,

00000000 0000000 0000000 00000000000000
00000000 00000 0000000000000 00000 (தல காப்பியம். களவ. 8)

என்ற நபிற்பாவில் குறிப்பிடுகிறார். தன் விருப்பத்ததை நினகைக்கக் கட்டத் தகுதியற்ற சமீழல் நிலவியிருப்பதை அறியமுடிகிறது. ஆனால் ஆணுக்கான பிரிவுகளைக் பற்றிக் கற்றுப் போது பரத்தயைப் பிரிவகைக் கற்றியிருப்பது ஆணுக்கான சூதந் திரமாகவும் கடமயாகவும் உரிமயாகவும் மரபாகவும் அமதை திருக்கிற பாங்கலை நுண்ணிதின் அறிய முடிகிறது.

கற்பு என்பது பண்களுக்கு உயிரினினும் மலோனது என்று வகுத்தவர் அதில் ஓர் சதவிகிதம் ஆணுக்கும் உண்டு என்று ஏன் உரகைக் கவில்லை என்பதும் அன்றயை காலத்தில் கடல்கடந்து செல்லும் வழக்கம் பண்களுக்கு இல்லலை என்று கற்றியதன் காரணமும் சிந்திப்பிற்குரியது.

0000000000000000 0000000000000000 000000000000
தல காப்பியர் கற்றிய விருப்பக் கட்டுப்பாட்டுபைப் பு என்பது முட்டுவனே கலால் தாக்குவனே கலால் (குறுந்தலகை 28.) என்ற சங்கப் பாடலின் வழியாக ஓளவயைார் என்ற பண்களின் குரல் ஓங்கி ஓலித்தாலும் பாடலில் இடம்பறும் தலவை தலாழியிடமே தன் ஆற்றாமயை உரகைக் கிறாள். எனவே, பண்க் தல காப்பியச் சிந்தனை மரபிற்குட்டவளாகவே இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இச்சங்க காலத்திற்குப் பின் பலவவர் காலத்தில் தான் பண்களின் குரல் மலேழும் புவதகைக் காணலாம். சவைத்தில் காரகைக் கால அம்மயைார் சிவபரொமானசை சரணடதைல் ஓர் புறம் மற்றொர் புறம் ஆண்டாள் அரங்களை அடதைல். இப்படி இந்த இரண்டு பண்கள் பக்தி இயக்கக் காலத்தில் பறும் புரட்சியசைச் செய் தவர்கள் எனலாம்.

00000000 0000000000
திருவில்லிபுத்தூரில், பறியாழ்வார் வடபரொம் கோயிலுடயைன் என்ற பரொமாளுக்குப் அனுதினமும் நந்தவனத்திலிருந்து மலர்கள் பறித்துத் தலாடுத்து மாலயைக் கித்த இறவைனுக்குச் சட்டி வழிபட்டு வந்தார். ஓர்நாள் நந்தவனத்திலிருந்து துளசிமாடத்தின் அருகே ஆண்டாளகைக் கண்டெடுத்துக் கோதலை எனப் பெயர் சட்டிக் கண்ணனைப் பற்றிய கதகையையும் பரொமகையையும் சலால்லி வளர்த்து வந்தார். கோதலை பரவமயெ தியபின், தினமும் மாலதைலாடுத்து அதனை மதுலில் தான் சட்டி அழகு பார்த்துவிட்டு பறியாழ்வாரின் ஓப்படைபாள். இதபைப் பறியாழ்வார் இறவைனுக்குச் சட்டிவார். ஓர்நாள் கோதலை தலாடுத்த மாலயில் முடி இருப்பதைப் பார்த்து அதிரந்து போனார்.

கோதலை தலாடுத்த மாலயைசைச் சட்டி மகிழ்வதைப் பார்த்து, பறியாழ்வார் கோதயைகைக் கண்டித்து வறே ஓர் மாலயைதை தலாடுத்துத் தரும் படிச் சலால்லி, பின் அம் மாலயை பரொமாளுக்குச் சட்டிபினார். அன்றிரவே பறியாழ்வா கனவில் இறவைன் தலானறி உம் மகள் சட்டிய மாலயையே விரும் புகிறனே இனி அம் மாலயையே சட்டிக்

Written by - முனவைவர் சி.சங்கீ தா, உதவிப்பரோசிரியர் (தமிழ்), கலசலிங் கம் கல்வி மற்ற்ும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், நிகர்நிலபைப் பல்கலகைக் கழகம், கிருஷ்ணன் கோவில், விருதுநகர் மாவட்டம் -
Saturday, 15 August 2020 20:59 - Last Updated Saturday, 15 August 2020 21:03

என்று சொல்லிப் பின், திருவரங்கத் திறக் குக் கோதயை மணமுபிகக் அழைத்து வாருங்கள் என்று கபினினார். அதன் பிறகு பெரியாழ்வார் திருவரங்கத் திறக் கு ஆண்டாளை அழைத்துச் சின்ற போது, திருவரங்கப் பெருமானின் கருவறகைக் குள் திருவரங்கப் பெருமானோடு இரண்டரக் கலந்துவிட்டார்.

எனவடே, ஆண்டவனயை ஆட்கொண்டதால் ஆண்டாள் என்றும் சபிக் கொடுத்த சூடர் கொடி என்றும் அழகைக் கின்றார். மலேமும், கிருஷ்ணனைப் பற்றியும் பெருமாளைப் பற்றியும் கதைகள் கட்டுக் கட்டு அரங்கன் மீது தீராக் காதல் கொண்டாள். அதனுடயை வளிப்பாடு தான் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி ஆகும்.

திருப்பாவையிலும் ஆண்டாள் தன் வயதொத்த தோழியர்களதைத் துயிலழைப்பி இறவைனை வழிபட அழகைக் கிறாள். தலவை தோழியிடம் உரைப்பதாக சங்கப் பாடல்களில் உள்ளதைப் போல இங்கு ஆண்டாள், தன் தோழியரோடு நப்பின்னையின் மார்பில் துயில் கொள்ளும் கண்ணனை எழுப்புகிறாள். கண்ணன் துயில் எழாததால், நப்பின்னையையும் துயில் எழுப்புகின்றனர். குறிஞ்சியின் உரிப்பொருளான புணர்ச்சியின் காரணமாக இருவரும் துயில் எழவில்லை. கண்ணனின் அரூள் கிடகைக் கப்பெறவில்லை என்று தன்னுணர்ச்சி மலேட்டை ஆண்டாள் வளிப்பதை,

000000 00000000000000 0000000000000 00000000 00000
0000000000 000000000000000 00000000

.....
000000 000000 0000000000 0000000000(திருப்பாவை. 19)

இங்கு, ஆண்டாள், தன் கரலதைத் தோழியர் கரலாகப் பதிவு செய்திருந்தாலும் தோழிகள் கண்ணனிடம் கபற்று நிகழ்த்துவதாகவடே அமைகின்றது.

அடத்து தலவைன் தலவையின் புணர்ச்சி நிலையைப் பெண் எடுத்துரைத்தல் என்பதும் புலப்படுகிறது. இது ஒரு வகையில் புலம்பலாக இருந்தாலும் தலவைனிடம் தன் விருப்பத்தைக் கடைப்பதாக அமனை திருக்கின்றது.

அடத்து, கண்ணன் துயில் எழாத காரணத்தால், கண்ணனின் வீரத்தையும், பரேத்திறத்தையும் கபறுகின்றார்கள். எனினும் அழகிய மார்பினையும் சகைக் சிவந்த வாயினையும் நுண் இடையினையும் உடயை நப்பின்னையே மூதலில் நீ விழித்துக் கொண்டோ, பாவை நோன்பிறகுத் தேவையான கண்ணாடியையும் விசிறியையும் கொடுத்து அனுப்பி அரூளவணேடுகிறோம் என்று கடைக்கின்றார்கள். கண்ணனை மார்கழிநீராட எழுப்பி அரூள் புரிவாயாக என்று கடைக்கின்றனர்.

கண்ணனுடயை வீரத்தைப் பற்றிப் புகழ்ந்தும் அவன் துயில் எழவில்லை. காரணம் நப்பின்னையின் மார்பில் துயில் கொண்டிருக்கிறான். அதோடு, கண்ணனின் பரேன்பிறகு உரிய நப்பின்னையை எழுப்பி அவளையே கண்ணனை அனுப்பி வகைக் ச்சொல்லுதல் என்பதே மிகப்பெரிய கட்டுடயைப்பாகும். தன்னோடடு நீராட அழைத்தல் என்பதும் அசாத்தியமான செயலாகும். இதனை,

0000000000 000000 00000000000 000000000000
0000000 00000000000000 000000 0000000 000000

.....

Written by - முனவைவர் சி.சங்கீ தா, உதவிப்பரோசிரியர் (தமிழ்), கலசலிங்கம் கல்வி மற்ற்ும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், நிகர்நிலபைப் பல்கலகைக் கழகம், கிருஷ்ணன் கோவில், விருதுநகர் மாவட்டம் -
Saturday, 15 August 2020 20:59 - Last Updated Saturday, 15 August 2020 21:03

00000000 000000 00000000000000 0000000000(திரும்ப பாவை. 20)

என்ற பாடலில் விளக்குகிறாள் ஆண்டாள்.

நாச்சியார் திரும்பொழியில்,

000000000000 0000000 000000000 00000000
0000000000000 00000000000000 000000000000 000000000000
00000000000000 00000000000 0000000000000000 000000000000
0000000000000000 00000000000000 0000000000 00000 0000000
(நாச்சியார் திரும்பொழி. 64.)

என்ற பாடலில் ஆண்டாள், கடலில் பிறந்த வணைசங்கிடம் கண்ணனின் திரும்பளவாயின் சுவை எப்படியிருக்கும் என்பதை வினவுகிறாள். கற்பிரதத்தின் வாசனையை ஒத்ததா அல்லது தாமரை மலரின் வாசனையை ஒத்ததா என்றும் கண்ணனுடைய சுவைவாயின் சுவை இனிப்பாக இருக்குமா என்று என்று விருப்புற்றுக் கேட்கின்றனே என்று விளிக்கிறாள்.

இங்கு வளிப்படையாக தன் விருப்பத்தைச் சங்கிடம் கேட்பதன் காரணம் தலவைன் இங்கு சபட்சமமாக இருக்கிறார். கண்ணனைக் கண்டிருந்தால் ஆண்டாள் இன்னும் தளிவாகவே கேட்டிருப்பாள் என்பது திண்ணம். இதழின் வாசனை பற்றியும் இதழின் சுவை பற்றியும் அறிய முற்படும் ஆண்டாள் மரபிலிருந்து உடபைட்டாக காணப்படுவதை அறிய முடிகிறது. வணைசங்கிடம் கேட்டு இதழ் மூத்ததைப் பறெவும் விரும்பிரகுகிறாள் என்றே எண்ண முடிகிறது. இங்கே தலவைன் இல்லையென்றாலும் தன் விருப்பத்தை அக்காலச் சபழலில் எடுத்துரைத்த திரும்புத்து என்பது பண்ணைக்கான உரிமையாகக் காணலாம். மலேமும்,

0000000 000000000 0000000000000
000000000 0000000000000 00000000 0000,
0000000000 00000000000 0000 00000000000
00000000000 000000000000 00000000000000,
000000 00000 0000 0000000000000000000000
000000000 00000000000000 0000000000000,
000000 000000000000000 0000000000000000
000000000 000000000000000 000000000(நாச்சியார் திரும்பொழி. 5.)

என்ற பாடலில், வானுலகில் வாழும் தேவர்களுக்கு செய்யப்படும் யாகத்தில் இடப்பட்ட பொருள்களை காட்டில் வாழும் நரி அதை நுகர்வதும் உண்பதும் தகாதசெயல் ஆகும். அதைப்போல, என் உடம்பும் சங்கும் சக கரமும் கொண்ட கண்ணைக் குத்தான். தனது பருத்த மார்பகங்கள் சாதாரண மானிடவருக்கென்று பசேசு எழுந்தால் கபிட இறந்துவிடுவனே என்கிறாள். இதனை நோக்கும் போது, ஆண்டாள் தன் உடல், உயிர அனதை தையும் கண்ணைக் கேசமரப்பிக்கிறாள். இது விருப்பத்தினுடைய உச்சம். அதனால் தான் என்னவோ பறெயாழ்வார் ஆண்டாளின் விருப்பத்தை ஏற்றுத் திரும்பணம் முடிககத் திரும்புரங்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கலாம்.

தொல்காப்பியத்தில் தலவைன் தலவை உடன்போக்கு பற்றி எடுத்துரைத்திருப்பார். .

